

ГЛІВЯ ВІ.

А нѣкои който кѣха слѣзали ѿ іудаѣа, оучѣха братіа та, и говорѣха: зашѣ ако се не ѡкрѣжете по ѡбычаю Мшѣсеовѣ, не можете да се спасѣте.

2 И понѣже быдѣ много препираніе и разногласіе по междѣ нихъ и по междѣ Павла и Варнава. ѡпрѣдѣлиха, да возлѣзатъ Павла и Варнава и дрѣги нѣкои ѿ нихъ во іерусалимъ коудѣ апостоли те и старѣйшини те за това пытаніе.

3 Онѣ прочее като выдохѣ испратени ѿ цѣрква та, заминаха презъ Финікіа и Самаріа, и казѣваха каквѣ се ѡкрѣщаха пѣзвѣчници те (во вѣра та хрїстіанска): и сѣ това правѣха голѣма радѣсть на сички те братіа.

4 И като стигнаха во іерусалимъ, прїа ги цѣрква та и апостоли те и старѣйшини те, а онѣ казаха какви чѣдеса сотвори Бгъ чрезъ нихъ, (и какви ѡвори на пѣзвѣчници те врата та навѣра та).

5 Но станѣха нѣкои ѿ Фарісейска та сѣресь който повѣрѣваха, и говорѣха: зашѣ трѣбѣва да ѡкрѣзѣваме пѣзвѣчници те който повѣрѣватъ, и да имъ зарѣчаме да вѣдатъ законатъ Мшѣсеовѣ.

6 И соврѣхасѣ апостоли те и старѣйшини те да разсѣдатъ за тѣа вѣщѣ.

7 И като быдѣ голѣмо разсѣждѣніе, станѣ Пѣтра, и рѣче имъ: мѣжіе братіе, виѣ знаѣте, зашѣ ѿ много време вече Бгъ и зѣра и зѣ помѣждѣ насъ (мене), да чѣатъ ѿ мой те оустѣ пѣзвѣчници те слово то бѣвѣнгелско, и да повѣрѣватъ.

8 И Бгъ който знаѣ сѣрдѣцѣ та чѣловѣчески даде имъ своѣ то свидѣтелство, понѣже имъ дорѣва сѣаго Дхъ, каквѣто и намъ:

9 И неразѣли никое различіе междѣ насъ и нихъ, понѣже имъ ѡчисти сѣрдѣцѣ та сѣ вѣра та.

10 Сега прочее зашѣ и сѣдѣшавате Бгъ, и и сѣкате да тѣрите на шїи те на оученици те сѣдинѣ гѣрѣмѣ, когѣто нито ѡтци те наши, нито ніе не можѣхѣме да понесѣме;

11 Но ніе вѣрѣваме зашѣ сѣ клогодатъ та на Гдѣа нашегѣ Исѣса Хрѣта ще да се спасѣме, каквѣто и онѣ (ще да се спасѣтъ, а не сѣсѣ ѡкрѣзаніе то).

12 Тѣгѣва сичкиѣ собѣрѣхѣ мажкна, и слѣшаха Варнава и Павла който казѣваха какви знаменїа и чѣдеса сотвори Бгъ чрезъ нихъ въ пѣзвѣчници те.